

Немирната Маймуна,
 Оселътъ,
 Козелътъ
 и кривокраката Мецуна
 намислиха веднажъ да устроятъ квартетъ.
 Цигулки взеха, басъ и ноти на грамада,
 па спрѣха подъ липитѣ, срѣдъ една ливада
 съсъ музика да смаятъ Божий свѣтъ.
 Но блъската лжковетѣ, мжчатъ се, уви,
 квартетътъ не върви!
 — Ахъ, чакайте, напраздно ний хабиме сили! —
 викна Маймуната. — Каква ти музика отъ васъ,
 когато лошо сте се наредили!
 Ти, Мецо, тукъ седни съсъ своя контрабасъ,
 Козелътъ тамъ, а пѣкъ насреща — азъ
 и гледайте тогазъ,
 какъ всички отъ свирнята ще се смаятъ —
 гори и планини ще заиграятъ!
 Размѣстиха се тѣ натамъ-натукъ,
 ала квартетътъ не върви — на пукъ!
 — Почакайте, намѣрихъ леснината,
 каза Магарето, — елате на една страна
 да седнемъ всички — тѣй ще е отлично
 Послушаха го, редомъ чинно и прилично
 насѣдаха — пакъ нищо не станѣ.
 Новъ викъ разпрѣви,
 кой де да седне, що да прави.